

Ἄξιόν ἐστιν Χαρίλαου Ταλιαδώρου¹, Ἦχος πλ. α' Πεντάφωνος ἦ ᾗ Πα

Α ξι ο ν ε σ τ ι ι ν ω ς α λ η η η θ ω ς μ α κ α ρ ι ι ζ ε ι ε ι ε ι ν

σ ε τ η ν Θ ε ο τ ο ο ο ο ο κ ο ν τ η ν α ε ι μ α κ α α ρ ι ι σ τ ο ν

κ α ι π α ν α μ ω μ η η η τ ο ν κ α ι μ η τ ε ε ε ε ε ρ α τ ο υ

ο υ Θ ε ο υ η η η μ ω ν τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ε ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ

ο υ ο υ β ι μ κ α ι ε ν δ ο ξ ο τ ε ε ε ε ε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι ι

ι ι τ ω ς τ ω ν Σ ε ρ α α α α φ ε ι μ τ η ν α δ ι α φ θ ο ο ο ο

ρ ω ς Θ ε ο ο ν Λ ο ο ο γ ο ν τ ε ε κ ο υ ο υ σ α α ν τ η ν ο ν τ ω

ω ς Θ ε ο ο τ ο ο ο ο κ ο ν σ ε μ ε ε ε γ α λ υ υ υ υ υ

ν ο σ ε μ ε γ α λ υ ν ο ο ο μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε

¹ Χαρίλαου Ταλιαδώρου, "Ἐπίτομος Λειτουργία", Θεσσαλονίκη 1990⁴, σελ. 145-146.